

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Υπόθεση Αρ. 372/2002)

23 Απριλίου, 2003

[ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

PENTAPOLIS TRADING CO. LTD,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,
2. ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

Α. Χατζησέργης, για τους Αιτητές.

Γ. Λαζάρου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΚΑΛΛΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές ζητούν την πιο κάτω θεραπεία:

«Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση του καθ' ου η αίτηση Εφόρου Φόρου Εισοδήματος ημερομηνίας 14.2.2002, (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α), με την οποία επικύρωσε την εγκυρότητα της ειδοποίησης επιβολής φορολογίας που στάλθηκε στην αιτήτρια κατά ή περί τον Οκτώβριο του 1995 και με βάση την οποία επιβλήθηκε στην αιτήτρια φορολογία φόρου εισοδήματος για το φορολογικόν έτος 1992, είναι άκυρη και χωρίς νομικόν αποτέλεσμα.»

Τα πραγματικά περιστατικά τα οποία περιβάλλουν την προσφυγή.

Η αρχική ειδοποίηση επιβολής φορολογίας έφερε ημερομηνία 19.4.1995. Η ημερομηνία αυτή αντικαταστάθηκε με την ημερομηνία 23.10.95. Η αρχική ειδοποίηση δεν έφερε την υπογραφή του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος. Στη θέση του "Commissioner of Income Tax" (Έφορος Φόρου Εισοδήματος) ήταν εκτυπωμένο το όνομα "Α. Gregoriou". Πάνω από το όνομα αυτό υπάρχει με σφραγίδα το όνομα «Π. Ριαλάς» με κεφαλαία γράμματα. Ο τελευταίος ήταν ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος κατά το χρόνο αποστολής της ειδοποίησης – στις 23.10.1995. Με την πιο πάνω αρχική ειδοποίηση επιβολής φορολογίας ο Έφορος επέβαλε στην αιτήτρια εταιρεία φορολογία «σύμφωνα με την Δήλωση Εισοδήματος». Η αιτήτρια εταιρεία υπέβαλε ένσταση. Ισχυρίστηκε ότι η ειδοποίηση «περί επιβολής φορολογίας φόρου εισοδήματος για το 1992 είναι άκυρη γιατί δεν φέρει την υπογραφή, την έντυπη ή τη δια χειρός του Διευθυντή ή άλλου εξουσιοδοτημένου αξιωματούχου, όπως προνοείται από το άρθρο 46 των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978-1982 (βλ. επιστολή των ελεγκτών της αιτήτριας εταιρείας ημερ. 23.11.1995).

Με επιστολή του προς την αιτήτρια εταιρεία ημερ. 14.2.2002 ο Έφορος απέρριψε την ένσταση. Παραθέτω το σχετικό μέρος της επιστολής:

«3. Ένσταση κατά της φορολογίας Φ.Ε. 1992 Αναφ. 119950125501.

Ο πρώτος λόγος που επικαλείσθε για ακύρωση της πιο πάνω φορολογίας δεν ευσταθεί διότι η φράση «Α. Γρηγορίου Έφορος Φόρου Εισοδήματος» στο τέλος της ειδοποίησης επιβολής φορολογίας θεωρείτο ως έντυπη υπογραφή που ικανοποιούσε τις πρόνοιες του άρθρου 46 του Περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεων Φόρων Νόμων του 1978-1994 όπως το άρθρο αυτό ίσχυε κατά την ημέρα έκδοσης της ειδοποίησης επιβολής φορολογίας. Ασχέτως όμως με το πιο πάνω σήμερα σας επιδίδω επισυνημμένα ειδοποίηση επιβολής φορολογίας μετά από ένσταση. Στο τέλος της ειδοποίησης υπάρχει η φράση «Π. Ριαλάς Έφορος Φόρου Εισοδήματος» όπως ακριβώς προνοεί το τροποποιηθέν άρθρο 46 του Περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεων Φόρων Νόμων 1978-1999. Σημειώνω περαιτέρω ότι η πιο πάνω φορολογία έγινε ακριβώς σύμφωνα με τον προσδιορισμό φορολογητέου εισοδήματος που υποβάλατε μέσω των ελεγκτών σας.

4. Αν πιστεύετε ότι αδικείσθε, έχετε δικαίωμα να προσφύγετε στο Ανώτατο Δικαστήριο όπως προνοεί το άρθρο 146 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας.»

Η προδικαστική ένσταση.

Ο καθ' ου η αίτηση ήγειρε προδικαστική ένσταση. Ισχυρίστηκε ότι η αιτήτρια εταιρεία δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την επίδικη απόφαση καθότι αυτή εκδόθηκε σύμφωνα με τη δήλωση της.

Ο κ. Λαζάρου, εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση, αναφέρθηκε στην ένσταση σύμφωνα με την οποία η επίδικη φορολογία έγινε ακριβώς σύμφωνα με τον υποβληθέντα από την αιτήτρια προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος της για το συγκεκριμένο έτος. Ήταν η εισήγηση του πως «η αιτήτρια δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την επίδικη φορολογία καθότι εκδόθηκε σύμφωνα με την αίτηση της». Ο ευπαίδευτος συνήγορος παρέπεμψε το Δικαστήριο στις υποθέσεις *Sarkis v. Improvement Board of Paralimni (1986) 3 C.L.R. 2457* και *Alexandrou and Others v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2554*. Παρέπεμψε επίσης στα *Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-59, σελ. 258-261*.

Στο Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο του Π.Δ. Δαγτόγλου, 2^α έκδοση, παραγ. 538(4) το θέμα του εννόμου συμφέροντος τίθεται ως εξής:

«4. Έννομο είναι, τέλος, το συμφέρον που έχει ανάγκη έννομης προστασίας. Η ανάγκη αυτή δεν υπάρχει στις περιπτώσεις που τα επίδικα ζητήματα έχουν θεωρητική μόνο σημασία, γιατί αναφέρονται σε καταργημένες πιά ή μη ψηφισμένες ακόμη νομοθετικές διατάξεις ή σε μη ισχύουσες πιά διοικητικές πράξεις, ή όταν η προσβαλλόμενη πράξη είναι ευνοϊκή για τον προσφεύγοντα ή είναι 'αλυσιτελές' το ένδικο βοήθημα, δηλαδή και σε περίπτωση αποδοχής του δεν μπορεί να ικανοποιηθεί το συμφέρον που επικαλείται ο προσφεύγων, ή η επιδιωκόμενη έννομη προστασία δεν μπορεί να βελτιώσει ή μπορεί μάλιστα να χειροτερεύσει την θέση του προσφεύγοντος.»

(Βλ. και *Dias United Publishing Co. Ltd v. Δημοκρατίας* (1996) 3 A.A.A. 550, 558).

Οι καθ' ων η αίτηση τόσο στην ένσταση τους όσο και στην αγόρευση τους ισχυρίστηκαν ότι η φορολογία που περιλαμβάνεται στην επίδικη αρχική ειδοποίηση φορολογίας έγινε σύμφωνα με τη Δήλωση Εισοδήματος της αιτήτριας εταιρείας. Η τελευταία δεν έχει αντικρούσει αυτό τον ισχυρισμό. Πρόσθετα δεν έχει προβάλει λόγους ακυρώσεως που σχετίζονται με την ουσία της φορολογίας στην ένσταση των ελεγκτών της, στο δικόγραφο της προσφυγής της και στις δύο αγορεύσεις του συνήγορου της στην παρούσα προσφυγή.

Αφού έλαβα υπόψη όλα τα ανωτέρω θεωρώ ότι το παρόν ένδικο διάβημα είναι «αλυσιτελές». Σε περίπτωση αποδοχής του δεν θα μπορεί να βελτιωθεί η θέση της αιτήτριας εταιρείας. Το επίδικο ζήτημα έχει μόνο θεωρητική σημασία. Η διοίκηση θα επαναλάβει την πράξη και θα συμμορφωθεί με τους τύπους που προβλέπονται από το Νόμο (Βλ. «Αι Συνέπειαι της Ακυρώσεως Διοικητικής Πράξεως έναντι της Διοικήσεως» της Δήμητρας Κοντογιώργα-Θεοχαροπούλου, σελ. 51). Κρίνω επομένως ότι η αιτήτρια εταιρεία στερείται εννόμου συμφέροντος (Βλ. Δαγτόγλου, πιο πάνω).

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος.

Π. ΚΑΛΛΗΣ,

Δ.

/ΕΑΠ.